

РЕШЕНИЕ

№ 39867

гр. София, 30.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 29.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **8192** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК. Делото е образувано по жалба на „Брокер Консулт Инс“ ООД, чрез управителя Й. Д., срещу Ревизионен акт № Р-22221722007794-091-001/06.02.2024 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП, [населено място], потвърден с Решение № 542/23.04.2024 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при ЦУ на НАП, [населено място]. В жалбата, от съда се иска РА да бъде отменен, като неправилен и незаконосъобразен. Посочено е, че в хода на проведеното ревизионно производство органите по приходите са подхождали формално и незадълбочено и че съвсем неоснователно са отхвърлили представените доказателства, касаещи процесните доставки. „Брокер Консулт Инс“ ООД е извършвало стопанска дейност в качеството на застрахователен брокер, за което е имало издаден лиценз. То е сключвало застрахователни договори от името на застрахователни дружества, чиито полици са били предлагани на физически и юридически лица. Сключените договори са се отчитали незабавно, чрез електронната система на съответния застраховател. За тези обстоятелства са представени множество доказателства в хода на административното производство. За да намира повече клиенти и да сключва нови застрахователни договори, брокерът е разчитал на дружества, които е следвало да предлагат застрахователните услуги. Именно това са дружествата, издали процесните фактури, които не са били признати от органите по приходите и така е бил увеличен финансовия резултат на жалбоподателя за съответните ревизирани периоди. Органите по приходите са приели, че контрагентите на „Брокер Консулт Инс“ ООД, че изпълнението на сключените договори, предполага наличие на високо квалифициран персонал и вписване в

публичния регистър по чл. 30. ал. 1. т. 12 от Закона за комисията за финансов надзор. Според оспорващия незаконосъобразно е прието, в оспорения РА, че липсват посочени лица, извършвали реално услугите, липсват доказателства за плащане, не са приложени списък на клиентите, данни за наети офиси и данни за реална счетоводна отчетност. Необосновано органите по приходите са намерили, че представените документи не обосновават реални стопански операции, поради което същите са формално съставени с цел генериране на разходи.

Оспорващият възразява срещу установените задължения, защото направените изводи не кореспондират с установените факти. Не са обсъдени доказателствата, ангажирани в хода на производството. Липсва последователно и логично изложение на факти и обстоятелства, които да обосновават приложените правни основания.

Изтъкват се доводи, че понятието „разход“ се съдържа в общите разпоредби на Националните стандарти за финансови отчети за малки и средни предприятия и то представлява намаляването на икономическата изгода през отчетния период под формата на извеждане извън предприятието или намаляване на активите, или увеличаване на пасивите, което води до намаляване на собствения капитал, отделно от това, което подлежи на разпределяне между собствениците на капитала, и преоценката, отразена в собствения капитал. Признаването на счетоводни разходи за целите на данъчното облагане с корпоративен данък се определя в зависимост от това дали тези разходи се правят с оглед изпълнението на дейността на предприятието, доколко същите са документално обосновани и дали не попадат в изрично изброените от ЗКПО ограничителни хипотези, при които възниква данъчна постоянна или данъчна временна разлика.

Изтъква се, че в случай, че се установи, че отчетените разходи касаят продажбите, в този смисъл те са свързани с дейността на дружеството и ако тези разходи са документално обосновани съгласно изискванията на чл. 10 от ЗКПО и се извършват в обичайни за този вид размери, същите принципно следва да се третират като признати за данъчни цели.

Жалбоподателят посочва, че в документите, издадени от неговите контрагенти – фактури, приемателно-предавателни протоколи и т.н., както и сключените договори, между него и тях, се съдържа достатъчно информация за вида на стопанската операция, посочване на вида на услугите, тяхната цена, както и общата стойност на доставките и затова документите могат да се идентифицират страните по сделката и предмета на стопанската операция. В тази връзка несъмнено е установен механизмът на извършените услуги, а страните ясно и еднозначно са обективирали волята си, съгласно ангажираните писмени доказателства. В случая са налице и безспорни доказателства за извършени плащания. В счетоводните регистри на доставчиците са отразени надлежно всички стопански операции, включително доказателства за реализирани приходи, което е пряко доказателство за истинността на доставките.

Посочва се, че е недопустимо да се обосновава теза за липса на сделка само от твърдения за нередности при доставчици. Осигуряването на достъп до счетоводната им отчетност и представяне на поискани от административния орган документи, не би могло да бъде контролирано от ревизираното лице.

Цитирана е практика на Съда на европейския съюз, съдържаща се в Решение от 06.09.2012 г. по дело С-324/11, където в т. 45 е посочено, че Директива 2006/112 трябва да се тълкува в смисъл, че фактът, че данъчнозадълженото лице не е проверило дали между наетите работници и издателя на фактурата е съществувало правоотношение или дали този издател е декларирал посочените работници, не представлява обективно обстоятелство, от което може да се заключи, че получателят на фактурата е знаел или е трябвало да знае, че участва в сделка, свързана с измама с ДДС, когато този получател не е разполагал с данни, въз основа на които да заподозре наличието на нарушения или измама в това отношение от страна на този издател.

Необосновано органите по приходите са приели, че липсата на подадени от доставчиците декларации по чл. 92 от ЗКПО обосновава извод за недоказаност на престацията.

За да могат да бъдат установени допълнителни публични задължения на посоченото основание, в тежест на данъчните органи е да докажат, че задълженото лице е част от данъчна измама. Това обстоятелства е необходимо да се установи на базата на обективни данни, че е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава данъчното си предимство, е част от данъчна измама. Нито в Ревизионния доклад, нито в оспорения РА се съдържат твърдения в този смисъл.

В заключение се твърди, че не без значение и обстоятелството, че ревизиращите органи са проверили и приели за редовно счетоводното отразяване на стопанските операции при ревизираното лице. Горните констатации, съдържащи се в ревизионния доклад, дават основание да се приеме, че заведената счетоводна отчетност се основава на документалната обосновааност на стопанските операции и отразява прилагането на принципа на текущото начисляване и съпоставимост на приходите и разходите. При това положение е налице пряка връзка с икономическата дейност на дружеството и документална обосновааност на спорните стопански операции, съответно неприложимост на чл. 26, т. 2 от ЗКПО и чл. 16. ал. 2 т. 4 от същия закон.

По време на проведените заседания по делото, оспорващият се представлява от адвокат А. и адвокат Д., които поддържат жалбата. Претендира присъждане на разноски. Представени са допълнителни аргументи в писмен вид.

Ответникът по оспорването, в лицето на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” при ЦУ на НАП – [населено място], чрез юрисконсулт Б. намира жалбата за неоснователна, като моли същата да бъде отхвърлена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Не са изложени допълнителни доводи писмен вид.

Участвалият в производството по делото представител на СГП намира жалбата за неоснователна и моли РА да бъде потвърден.

По допустимостта на жалбата: Жалбата срещу РА е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат нейни права и интереси, поради което е подлежащ на оспорване. Жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна, следното:

I. Фактически установявания.

Между страните не се спори, че Ревизионното производство е образувано с издаването на Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221722007794-020-001 от

16.12.2022 г., с която е възложено извършване на ревизия на „Брокер Консулт Инс“ ООД за определяне на задълженията по ЗКПО за корпоративен данък за периодите от 01.01.2016 г. до 31.12.2021 г. Срокът за извършване на производството е удължен с две допълнително издадени Заповеди за изменение на ЗВР № Р-22221722007794-020-002 от 09.03.2023 г. и №Р-22221722007794-020-003 от 03.05.2023 г., като последната заповед е издадена на основание Заповед №Р-22221722007794-ЗИД-001 от 02.05.2023 г. на изпълнителния директор на НАП. Заповедите са издадени от началник сектор „Ревизии“ в ТД на НАП Б., оправомощен на основание чл. 12, ал. 6 и чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК и на основание чл. 10, ал. 8 и ал. 9 от Закона за Националната агенция за приходите /ЗНАП/ със Заповеди № 3-ЦУ-1997 от 04.11.2022 г. и № 3-ЦУ-2401 от 15.12.2022 г. на заместник- изпълнителния директор на НАП, както и Заповед № РД-01-864 от 04.11.2021 г. на директора на ТД на НАП С..

В хода на производството са извършени процесуални действия и са събрани писмени доказателства.

Установено е, че жалбоподателят е застрахователен брокер и притежава Удостоверение за регистрация на застрахователен брокер № 297-ЗБ/02.06.2011 г., издадено от Комисията за финансов надзор (КФН). Дейността се осъществява в нает недвижим имот, находящ се в [населено място].

Извършени са насрещни проверки на „Алвона“ ЕООД, „Синтра-92“ ЕООД, „Свежест ССС“ ЕООД, „Видис Тех“ ЕООД, „Назон 2020“ ЕООД, „Ранала Прим“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и на физическото лице С. С. А..

Установено е, че „Брокер Консулт Инс“ ООД е осчетоводило като разход за външни услуги по сметка 6021 фактури, издадени от „Алвона“ ЕООД, „Синтра“ ЕООД, „Видис Тех“ ЕООД, „Назон 2020“ ЕООД и „Ранала Прим“ ЕООД. Фактурите са с предмет възнаграждение за осигурени клиенти за сключени застраховки или възнаграждение за сключени застраховки.

За 2016 г. са осчетоводени разходи за външни услуги в размер на 340 465,00 лв., в т. ч. 176 265,00 лв. по фактури, издадени от „Видис Тех“ ЕООД, 64 920,00 лв. по фактури, издадени от „Ранала Прим“ ЕООД и 99 280,00 лв. по фактури, издадени от „Синтра-92“ ЕООД.

За 2017 г. са осчетоводени разходи за външни услуги в размер на 242 660,00 лв., в т. ч. 25 280,00 лв. по фактури на „Ранала Прим“ ЕООД, 42 220,00 лв. по фактури на „Видис Тех“ ЕООД и 175 160,00 лв. по фактури на „Синтра-92“ ЕООД.

За 2018 г. са осчетоводени разходи за външни услуги в размер на 448 171,00 лв., в т. ч. 174 690,00 лв. по фактури на „Алвона“ ЕООД, 155 161,00 лв., по фактури на „Видис Тех“ ЕООД и 118 320,00 лв. по фактури на „Синтра-92“ ЕООД.

За 2019 г. са осчетоводени разходи за външни услуги в размер на 697 669,00 лв., в т. ч. 392 381,00 лв. по фактури на „Алвона“ ЕООД и 305 288,00 лв. по фактури на „Видис Тех“ ЕООД.

За 2020 г. са осчетоводени разходи за външни услуги в размер на 530 079,00 лв., в т. ч. 390 459,00 лв. по фактури на „Алвона“ ЕООД и 139 620,00 лв. по фактури на „Назон 2020“ ЕООД.

За 2021 г. са осчетоводени разходи за външни услуги в размер на 506 950,00 лв., в т. ч. 207 865,00 лв. по фактури на „Алвона“ ЕООД и 299 085,00 лв. по фактури на „Назон 2020“ ЕООД.

Органите по приходите са направили запитване до Комисията по финансов надзор, относно това, дали лицата издали фактурите, документиращи, направени от „Брокер Консулт Инс“ ООД, са вписани в публичните регистри по чл. 30, ал. 1, т. 12 от ЗКФН. Видно от получения отговор, за „Алвона“ ЕООД, „Синтра-92“ ЕООД, „Видис Тех“ ЕООД, „Назон 2020“ ЕООД и „Ранала Прим“ ЕООД липсват данни да са вписани или съответно заличавани от регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 12 от ЗКФН. Няма издадени удостоверения за вписване в публичния регистър.

1. По отношение на „Синтра-92“ ЕООД.

Дружеството е представило част от изисканите документи, а именно: писмени обяснения от името на З. М.; копия на фактурите, издадени към ревизираното лице; приемо-предавателни протоколи, договор от 14.12.2015 г., сключен с „Брокер Консулт Инс“ ООД.

От писмените обяснения, дадени от представляващия дружеството З. М. е видно, че през 2016 г., 2017 г. и 2018 г., във връзка с двустранно подписан договор между „Брокер Консулт Инс“ ООД и „Синтра-92“ ЕООД са възникнали търговски взаимоотношения и са издадени са фактури от страна на „СИНТРА-92“ ЕООД, като всички са платени по банков път. В приемо-предавателните протоколи са посочени полиците, за които се отнася комисионното възнаграждение. С договора от 14.12.2015 г. „Синтра-92“ ЕООД, в качеството на изпълнител е приело да предостави информация за потенциални клиенти за застраховане, без да предприема други допълнителни действия със сключване и/или изпълнението на застрахователните договори.

Доставчикът е издал фактури на „Брокер Консулт Инс“ ООД, чиято обща стойност по години, е както следва: за 2016 г. - 99 280,00 лв., 2017 г. - 175 160,00 лв. и за 2018 г. - 118 320,00 лв. същият не е подавал ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2016 г., 2017 г. и 2018 г. Няма регистрирани трудови договори, т. е. не е назначавало лица за извършване на трудова дейност, както и няма подадени справки по чл. 73, ал. 1 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица за изплатени възнаграждения по извънтрудови правоотношения.

2. По отношение на „Алвона“ ЕООД.

Дружеството е представило писмени обяснения от името на управителя на Д. Берланчик, без подпис, съгласно които между „Брокер Консулт Инс“ ООД и „Алвона“ ЕООД са възникнали търговски взаимоотношения, във връзка с подписан договор. Доставчикът е издавал фактури, придружени от приемо-предавателни протоколи за извършени услуги от „Алвона“ ЕООД. Разплащанията са направени по банков път. Представени са копия на издадените фактури, приемо-предавателни протоколи, в които е посочено по кои полици е определена комисионната на „Алвона“ ЕООД и договор от 04.06.2018 г., сключен между „Брокер Консулт Инс“ ООД и „Алвона“ ЕООД, съгласно който „Алвона“ ЕООД приема да предостави информация за потенциални клиенти за застраховане, без да предприема други допълнителни действия със сключване и/или изпълнението на застрахователните договори.

През ревизирания период доставчикът е имал назначено само едно лице на длъжност „шофьор“. Подавани са ГДД по реда на ЗКПО, като декларираните суми, получени от „Брокер Консулт Инс“ ООД, са в значително по-малък размер.

3. По отношение на „Ранала Прим“ ЕООД.

Доставчикът е представил част от изисканите от органите по приходите документи - писмени обяснения от управителя С. С. А., неподписани от лицето, съгласно които е сключен договор на 12.01.2015 г. между „Брокер Консулт Инс“ ООД и „Ранала Прим“ ЕООД по силата на който са били издадени фактури, таблица с номер на фактура, дата, превод сума, валъор на документа, без банкови и касови документи и договорът от 12.01.2015 г., който е с идентично съдържание с договорите, описани по-горе.

Доставчикът не е имал назначени лица на трудов договор, както и не е декларирало изплатени възнаграждения по граждански договор. За 2016 г. е подал ГДД по чл. 92 от ЗКПО, с която е декларирал приходи в размер, по-малък от получените от „Брокер Консулт Инс“ ООД суми.

4. По отношение на „Назон 2020“ ЕООД.

Доставчикът е представил писмени обяснения от управителя - С. М. А., без да са подписани от него, видно от които между дружеството и „Брокер Консулт Инс“ ООД е сключен договор 01.06.2020 г., на основание, на който са били издадени фактури. На 11.01.2021 г. и 01.09.2021 г. са подписани Анекс № 1 и Анекс № 2 към договора. Към фактурите са съставяни приемателно-предавателни протоколи.

Доставчикът не е имал назначени лица на трудов договор, както и не е декларирал изплатени възнаграждения по граждански договор. За 2020 г. и 2021 г. е подал ГДД по чл. 92 от ЗКПО, с която е декларирал приходи в размер, по-малък от получените от „Брокер Консулт Инс“ ООД суми.

5. По отношение на „Видис Тех“ ЕООД.

Доставчикът е представил писмени обяснения от управителя С. С. А., копия от фактурите, приемо-предавателни протоколи и договор от 17.01.2015 г. Писмените обяснения са идентични с тези, представени от изброените по-горе дружества.

Посочени са две лице - З. М. и А. П., които според доставчика са били ангажирани с изпълнение на договорените с „Брокер Консулт Инс“ ООД дейности.

Не е установено посочените лица да са били назначени по трудово или извънтрудово правоотношение при доставчика. Същият за периода 2016 г. – 2017 г. не имал назначени лица.

За периодите от 01.08.2018 г. до 18.11.2020 г. дружеството-доставчик е сключило два трудови договора, както следва: с Ц. Г., на длъжност техник строителство и архитектура и с К. Ц., на длъжност технолог моделиране и конструиране на облекло. Сключен е трудов договор със З. М., на длъжност технически изпълнител за периодите от 20.08.2019 г. до 04.01.2021 г. Сключен е втори трудов договор с А. П., на длъжност главен счетоводител за периодите от 18.11.2019 г. до 17.12.2020 г.

Подавал е ГДД по чл. 92 от ЗКПО, с която е декларирали приходи в размер, по-малък от получените от „Брокер Консулт Инс“ ООД суми.

Резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221722007794-092-001/31.10.2023 г., по отношение на който е подадено възражение по чл. 117, ал. 5 от ДОПК. Същото не е уважено от органите по приходите.

Ревизията е приключила с издаването на Ревизионен акт РА № Р-22221722007794-091-001/06.02.2024 г., от началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ – орган, възложил ревизията и главен инспектор по приходите при ТД на НАП, ръководител на ревизията.

С РА са установени допълнителни публични задължения за КД в размер на 276 680,36 лв. и са начислени лихви в размер на 117 202,56 лв.

При оспорването по административен ред, горестоящият орган е възприел е възприел, направените от органите по приходите изводи, поради което е потвърдил оспорения РА.

По делото беше допуснато, изслушано и прието заключение на съдебно-икономическа експертиза (СИЕ).

Вещото лице е прегледало и анализирано събраните в хода на ревизионното производство документи. Като приложения към заключението от експерта са представени граждански договори и сметки за изплатени суми. Съдът намира заключението за мотивирано, компетентно и съответстващо на останалите, събрани доказателства, поради което следва да бъде кредитирано.

В заключението е отбелязано, че жалбоподателят е отразил получените услуги от доставчици „Видис Тех“ ЕООД, „Синтра 92“ ЕООД, „Алвона“ ЕООД, „Ранала Прим“ ЕООД и „Назон 2000“ ЕООД, като текущ разход за дейността си по счетоводна сметка 602/1“Разходи за външни услуги“. Счетоводните кореспонденции са съставени съгласно изискванията на Закона за счетоводството и приложимите счетоводни стандарти. Към спорните фактури са налице придружителни документи – договори и приемо-предавателни протоколи в които са описани номера на полици и определена комисионна за тях. Плащанията към доставчиците са извършени по банков път в периода на издаване на фактурите и същите са счетоводно отразени по сметка 503 “Разплащателна сметка в лева “. Разходите документирани със спорните фактури се явяват необходимо присъщи по смисъла на Закона за счетоводството, за осъществяваната от жалбоподателя дейност през ревизираните периоди.

От представените, проверени и анализирани документи вещото лице не може с точност да посочи, какво е съдействието на доставчика във връзка с продажбата на застрахователен продукт на конкретен клиент.

За периода 2016г. - 2021г. в „Брокер Консулт Инс“ ООД са работили 9 лица по трудови правоотношения: М. К. – „Технически секретар“, Н. Д. и С. Д. – „Ръководител финансов отдел“, В. М. – „Помощник брокер“, Е. Х., Е. Д., Н. Г. и А. М. – „Застрахователен брокер“,

Г. Д. – „Експерт застраховане“. Основният предмет на дейност на „Брокер Консулт Инс“ ООД през ревизирияния период е застрахователен брокер. Приходите от продажби са формирани изцяло от продажба на застрахователни продукти.

Предмет на доставка по всички фактури е „Възнаграждение за осигурени клиенти за сключени застраховки“.

Доставчиците не представят данни за редовно заведена счетоводна отчетност. Такава липсва в масивите на НАП и в Агенция по вписванията, Търговски регистър.

Няма данни доставчиците да са разполагали с материална и техническа обезпеченост за извършване на процесните доставки на услуги.

Няма данни доставчиците да са извършвали доставки към други контрагенти през процесните периоди със сходен предмет. Няма данни и за наличие на условия и персонал за извършване на процесните услуги.

За финансовата 2016 г. жалбоподателят е декларирал данъчна печалба в размер на 80 960,19 лв. След преобразуване на финансовия резултат с отчетени разходи за външни услуги в размер на 340 465,00 лв. с РА се определя данъчна печалба в размер на 421 425,19 лв. Дължим корпоративен данък 42 142,52 лв.

Внесеният корпоративен данък от жалбоподателя е в размер на 8 015,06 лв.

За 2016г. остава за довносяне КД в размер на 34 127,46лв. и лихва в размер на 24 650,10 лв., изчислена за периода от 01.04.2017г. до датата на РА-06.02.2024 г.

За финансовата 2017 г. жалбоподателят е декларирал данъчна печалба в размер на 61 759,15лв. След преобразуване на финансовия резултат с отчетени разходи за външни услуги в размер на 242 660,00 лв. с РА се определя данъчна печалба в размер на 304 419,15 лв. Дължим корпоративен данък 30 441,92 лв.

Внесеният корпоративен данък от жалбоподателя е в размер на 6 175,92 лв.

За 2017г. остава за довносяне КД в размер на 24 266,00 лв. и лихва в размер на 15 066,72лв., изчислена за периода от 01.04.2018 г. до 06.02.2024 г.

За финансовата 2018г. жалбоподателят е декларирал данъчна печалба в размер на 74 987,37 лв. След преобразуване на финансовия резултат с отчетени разходи за външни услуги в размер на 448 171,00 лв. с РА се определя данъчна печалба в размер на 523 158,37лв. Дължим корпоративен данък 52 315,84 лв. Внесен корпоративен данък от жалбоподателя в размер на 7 498,74 лв.

За 2018 г. остава за довносяне КД в размер на 44 817,10 лв. и лихва в размер на 23 282,54 лв., изчислена за периода от 01.04.2019г. до 06.02.2024г.

По време на проведеното по делото открито заседание на 29.10.2025 г., вещото лице поясни, че при извършените проверки на контрагентите на жалбоподателя не са били предоставени допълнителни документи както от тях, така и от него. Възнагражденията, предмет на спорните фактури представляват процент във вид на комисионна – това е съгласно протоколите, където са описани и полици, има и сключени приложения към договора. В самите договори и в приложенията към тях е упоменат процентът от застрахователната премия, която съответното дружество следва да получи при сключване на застрахователен договор с трети лица. За различните видове застраховки този процент е различен. В приемо-предавателните протоколи са описани само номера на полици и съответно възнаграждение във вид на комисионна. Няма данни за името на застрахованото лице. Няма данни, кои физически лица са сключвали от името на дружествата доставчици съответните застрахователни договори. В приемо-предавателните протоколи са посочени много, според мен хиляди номера на полици на

база на фактурите, като няма копия от тези полици. Възнагражденията са за осигурени клиенти. Според вещото лице полиците е следвало да бъдат сключвани от брокера, в случая жалбоподателят, но това не може да се провери. На практика тези дружества не могат да извършват дейност по предоставяне на застрахователни услуги, защото тя е регламентирана.

II. Правни изводи.

Разгледана по същество, жалбата е *неоснователна*.

При анализа на изложените по-горе фактически обстоятелства и доказателства, дава възможност на съда да направи изводи в следните насоки.

Съдът намира за правилни изводите за установяване на задължения по ЗКПО.

Нормите на ДОПК не съдържат правила за разпределение на доказателствената тежест в процеса на съдебно обжалване на ревизионни актове, поради което намират приложение общите принципи на разпределение на доказателствената тежест. Разпоредбата на чл. 170, ал. 1 от АПК, намираща приложение в случая по силата на препращащата разпоредба на § 2 от ДР на ДОПК, определя, че административният орган и лицата, за които оспореният административен акт е благоприятен, трябва да установят съществуването на фактическите основания, посочени в него и изпълнението на законовите изисквания за издаването му. Тази разпоредба е своеобразно проявление в административното право на общия принцип за разпределяне на тежестта на доказване, формулиран в чл. 154, ал. 1 от ГПК, според който всяка страна е длъжна да установи фактите, на които основава своите искания или възражения.

С процесния РА за жалбоподателя са установени допълнителни задължения за корпоративен данък, чрез увеличение на декларираните финансови резултати за ревизирания период на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО.

Съгласно чл. 19 от ЗКПО, данъчен финансов резултат е счетоводният финансов резултат, преобразуван по реда на този закон. Положителният данъчен финансов резултат е данъчна печалба, а отрицателният данъчен финансов резултат е данъчна загуба. Данъчната основа за определяне на корпоративния данък е данъчната печалба. Според чл. 22 от същия закон, данъчният финансов резултат се определя, като счетоводният финансов резултат се преобразува по ред и начин, определени в този закон, с данъчните постоянни разлики, данъчните временни разлики и други суми предвидени в тази част.

В разглеждания случай за оспорвания за ревизирания период е определен нов положителен финансов резултат, формиран от непризнатите разходи, документиращи с фактурите, издадени от „Видис Тех“ ЕООД, „Синтра 92“ ЕООД, „Алвона“ ЕООД, „Ранала Прим“ ЕООД и „Назон 2000“ ЕООД и са определени допълнителни публични вземания.

За да може плащането по дадена доставка да бъде признато като разход по реда на ЗКПО и съответно да бъде намален финансовия резултат е необходимо, доставката да бъде реално извършена.

По силата на чл. 23, ал. 2, т. 1 от ЗКПО, с разход (загуба), който не е признат за данъчни цели, се увеличава счетоводният финансов резултат в годината на счетоводното отчитане на разхода (загубата) и не се преобразуват счетоводните финансови резултати през следващите години.

Съдът намира, че в случая липсват достатъчно безспорни доказателства за реално осъществени доставки от „Видис Тех“ ЕООД, „Синтра 92“ ЕООД, „Алвона“ ЕООД,

„Ранала Прим“ ЕООД и „Назон 2000“ ЕООД, т.е. напълно са приложими разпоредбите на чл. 26, т. 2 от ЗКПО, във връзка с чл. 10, ал. 1 от с.з. Съгласно тази норма, не се признават за данъчни цели разходи, които не са документално обосновани по смисъла на този закон. Понятието „документална обоснованост“ е дефинирано в чл. 10 от ЗКПО, като по силата на ал. 1 от същата правна норма, счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на ЗСч, отразяващ вярно стопанската операция. Видно от цитираната разпоредба, не е достатъчно само издаването на първични счетоводни документи /фактури/, а винаги следва да се държи сметка дали същите отразяват вярно документираната стопанска операция.

В процесните фактури, издадени от посочените юридически лица, като предмет на доставката е посочено „Възнаграждение за осигурени клиенти за сключени застраховки“. На това място е необходимо да се отбележи, че дейностите по осъществяване на застрахователни услуги и застрахователно посредничество е строго регулирана дейност, съгласно Кодекса за застраховане и подзаконовите нормативни актове по прилагането му.

Съгласно чл. 294, ал. 1, т. 1 от КЗ, застрахователен посредник е всяко физическо или юридическо лице, което не е застраховател или презастраховател или техен служител, нито посредник, предлагащ застрахователни продукти като допълнителна дейност, и което лице срещу възнаграждение извършва дейност по разпространение на застрахователни продукти. Застрахователният посредник е застрахователен брокер или застрахователен агент, регистриран при условията и по реда на този кодекс.

В случая е безспорно, че „Брокер Консулт Инс“ ООД е застрахователен брокер, по смисъла на чл. 301, ал. 1 от Кодекса за застраховане (КЗ), вписан в регистъра по [чл. 30, ал. 1, т. 12 от Закона за Комисията за финансов надзор](#), т.е. той е могъл да осъществява дейност по разпространение на застрахователни продукти на територията на Република България.

Съгласно чл. 23, ал. 1 от КЗ, дейност по разпространение на застрахователни продукти на територията на Република България могат да извършват само следните лица: 1. застрахователи; 2. застрахователни посредници, вписани в регистъра по [чл. 30, ал. 1, т. 12 от Закона за Комисията за финансов надзор](#); 3. посредници, предлагащи застрахователни продукти като допълнителна дейност, вписани в регистъра по [чл. 30, ал. 1, т. 12 от Закона за Комисията за финансов надзор](#); 4. посредници, предлагащи застрахователни продукти като допълнителна дейност, които не подлежат на вписване в регистъра по [чл. 30, ал. 1, т. 12 от Закона за Комисията за финансов надзор](#) и 5. застрахователни посредници и посредници, предлагащи застрахователни продукти като допълнителна дейност, които извършват дейност при условията на правото на установяване или на свободата на предоставяне на услуги.

Нито едно от дружествата „Видис Тех“ ЕООД, „Синтра 92“ ЕООД, „Алвона“ ЕООД, „Ранала Прим“ ЕООД и „Назон 2000“ ЕООД не са имали качеството на което и да е от лицата по чл. 23, ал. 1 от КЗ.

Нещо повече. Те не са имали и наети по трудово или по гражданско правоотношение лица, застрахователни агенти по смисъла на чл. 313, ал. 1 от КЗ и вписани в регистъра по [чл. 30, ал. 1, т. 12 от Закона за КФН](#).

Тоест не са имали законова възможност и разрешение да осъществяват дейности, свързани с разпространението на застрахователни услуги и осъществяване на

посредничество при осъществяване на застрахователни дейности.

Отделно от тази констатация следва да се отбележи, че доставчиците, дори нерегламентирано да са извършвали такава дейност, не са имали кадровата и техническата дейност, за да могат реално да я осъществяват.

В съставените към процесните фактури приемателно-предавателни протоколи са посочени номера на стотици полици (застрахователни договори), които се твърди, че са сключени с посредничеството на „Видис Тех“ ЕООД, „Синтра 92“ ЕООД, „Алвона“ ЕООД, „Ранала Прим“ ЕООД и „Назон 2000“ ЕООД.

Не се представиха доказателства от кого са сключени тези договори – застрахователни агенти или брокери, за какъв тип застраховки се касае – имуществени или такива за живот, от името на кой застраховател са сключвани тези договори, кои лица са били застраховани по тези полици и т.е.

В разглеждания казус не е доказано изобщо, че доставчиците са осъществявали услуги, свързани с осъществяване на застрахователни услуги или застрахователно посредничество.

Според представените в хода на административното производство договори, възнаграждението на доставчиците, представлява процент във вид на комисиона, което се установява от приемателно-предавателните протоколи, където са описани и полици – факт, потвърден и от СИЕ. Възнаграждението за осъществяване на застрахователно посредничество, под формата на комисиона е регламентирано в чл. 5 от КЗ и би могло да бъде получено от лицата по чл. 23, ал. 1 от КЗ, каквито лица не са били доставчиците на „Брокер Консулт Инс“ ООД през ревизирия период.

Липсата на каквато и да е законова възможност по осъществяване на услуги по разпространение на застрахователни услуги или застрахователно посредничество, съгласно КЗ, обуславя извода за липса на документална обосновааност на извършените доставки.

Не е възможно едно лице да ползва данъчно предимство, т.е. да намали размера на дължимия корпоративен данък, възползвайки се от издадени фактури от лица, които не са имали каквато и да е законова възможност за осъществяване на дейности по разпространение на застрахователни услуги или осъществяване на застрахователно посредничество.

За пълнота следва да се отбележи, че невъзможността нерегистрирани като застрахователни агенти или застрахователни брокери лица да осъществяват дейност по разпространение на застрахователни продукти е скрепена и със съответна административно наказателна санкция. Съгласно чл. 635, ал. 4 от КЗ, на лице, което извърши или допусне извършването на дейност като застрахователен брокер, застрахователен агент или посредник, предлагащ застрахователни продукти като допълнителна дейност, без да е вписано по реда на този кодекс в регистъра по [чл. 30, ал. 1, т. 12 от Закона за Комисията за финансов надзор](#) или в нарушение на условията на правото на установяване или на свободата на предоставяне на услуги, се налага: 1. глоба от 2000 до 10 000 лв. – за физическо лице и 2. имуществена санкция от 5000 до 50 000 лв. – за юридическо лице или едноличен търговец.

В счетоводната отчетност документирането е начинът, чрез който се запазват данните и информацията за протеклите стопански операции. Документалната обосновааност позволява да се фиксират точно мястото и времето на протичане на стопанските операции, както и лицата, участвали в тях. След като жалбоподателят и доставчиците

„Видис Тех“ ЕООД, „Синтра 92“ ЕООД, „Алвона“ ЕООД, „Ранала Прим“ ЕООД и „Назон 2000“ ЕООД не представят категорични доказателства, установяващи реално извършени стопански операции, то отчетените във връзка с тях разходи се явяват недоказани с произтичащите от това материално правни последици, а именно коригиране на финансовия резултат за целите на ЗКПО, с недоказаните разходи. Не е възможно, чрез извършване на плащания по фиктивни или неизвършени в пълен обем доставки да се увеличават разходите, защото по този начин ще се получи изкривяване на финансовия резултат в посока отклонение от данъчно облагане по ЗКПО.

Предвид на гореизложените съображения трябва да се приеме, че оспорения РА е издаден от компетентен орган, в предвидената форма и при съответствие с материално-правните разпоредби и целта на закона, поради което следва жалбата да се отхвърли като неоснователна.

С оглед изхода на делото на ответника разноски се дължат разноски. Такива са поискани своевременно и следва да бъдат определени по реда чл. 161, ал. 1 от ДОПК, във връзка с чл. 8 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1, пр. 4 от ДОПК, **Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав,**

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Брокер Консулт Инс“ ООД, чрез управителя Й. Д., срещу Ревизионен акт № Р-22221722007794-091-001/06.02.2024 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП, [населено място], потвърден с Решение № 542/23.04.2024 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при ЦУ на НАП, [населено място].

ОСЪЖДА „Брокер Консулт Инс“ ООД, с ЕИК[ЕИК] заплати на Националната агенция за приходите, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК и чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим, на основание чл. 144 от АПК, във връзка с чл. 8 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, сумата от 20 405 (двадесет хиляди четиристотин и пет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.